

Derfor tror jeg, at hverken jeg eller den gruppe kan søge trøst hos fru Elsebeth Gerner Nielsen.

Formanden:

Så er det miljøministeren.

Miljøministeren (Hans Christian Schmidt):

Jeg vil ikke gå ind i den debat, der var her mellem hr. Ole Stavad og hr. Eyvind Vesselbo. Det er ikke det, der får mig til at komme herop.

Det, jeg gerne vil kommentere, er de konklusioner, hr. Ole Stavad mener miljøministeren har draget. Der er jeg bare nødt til at sige, at dem kan man ikke genfinde. Det kan godt være, at det er, fordi hr. Ole Stavad kommer til lige at huske forkert, men jeg er altså nødt til at sige, at jeg udtrykkeligt har sagt: Denne principaftale skal selvfølgelig juridisk vurderes, fordi man ikke kan sætte sig i en udgift som minister og lade staten komme til at betale penge for at plante. Jeg har netop sagt, at vi gerne vil plante, men det er klart, at principaftalen skal godtgøre, at jeg kan tillade mig at sætte staten i den udgift, når vi har besluttet, at selve planteproduktionen skal ud på private hænder.

Kl. 16.35

Jeg synes, at det her er en god idé at prøve af, og jeg er også indstillet på, at det skal lykkes. Jeg synes bare, man må have en forståelse for, at det da ville være mærkeligt, at man skulle sætte staten i udgift for noget, som man ikke kan få godkendt af jurister som det, man i hvert fald kunne kalde et grundlag.

Det kan også være, at det er, fordi hr. Ole Stavad kom til at gentage det, men at sige juridisk godkendt aftale på den måde, at det skulle være en bindende juridisk aftale. Jeg ved da, at når man sidder og laver det i Brovst og i Nordjyllands Amt – hvem der vil med i det, det kan også være, der er nogle selskaber, det skal jeg ikke blande mig i – så vil der da kunne være en række forhold, som man simpelt hen ikke kan afklare, og det er jo netop derfor, jeg siger, at det er en principaftale, ellers havde der jo stået en aftale, for så havde det været en færdigklappet aftale, man skulle skrive under på, og det var så det.

En principaftale tilrettelægger nogle principper, men det skal da være sådan, at jurister kan sige til mig: Det her kan du godt tro på, minister, det er simpelt hen godt nok til, at vi kan sætte os selv i en udgift og begynde at plante, for det er

jo det, der skal ske 1. april. Det er derfor, 1. april er den seneste dato, fordi da skal man i gang med det.

Må jeg så bare sige om det med, at hr. Ole Stavad ligesom antyder, at man ikke vil lave en kontrakt: Jeg har fået oplyst, at når vi skal ud og sende vores planter i udbud, så skal det være som EU-udbud. Sådan er reglerne. Men som jeg svarede fru Elsebeth Gerner Nielsen, er de planter, der skal bruges her i det første år, jo plantet. Det er jo ikke dem, vi taler om. Dem kan man jo lave en aftale om. Det vil jeg tro man kan. Jeg er i hvert fald indstillet på at lave en aftale om, at vi kan aftage de planter. Det ville også være mærkeligt andet, for der er da nogle, der skal bruge dem.

Men jeg siger bare, at jeg vil ikke bagefter have at vide, at nogen spørger: Hvorfor bliver man så ikke ved med at lave kontrakter? Når man skal lave et udbud, så skal det være et EU-udbud, men det er da ikke om de planter, der allerede er plantet, de er jo klar og skal bruges, og det håber jeg bestemt man kan lave en aftale om.

Jeg siger det bare til hr. Ole Stavad, for måske kan det også få hr. Ole Stavads humør lidt op. Det er det, jeg gør rede for, men det er særlig vigtigt for mig at sige, at jeg må jeg bede om forståelse for, at om en sådan principaftale skal juristerne jo kunne sige, at den er god nok til, at nu kan ministeren sætte staten i udgift ved at plante.

(Kort bemærkning).

Ole Stavad (S):

Jeg synes sådan set ikke, at ministerens mange ord om det, juristerne skal foretage sige, har gjort noget klarere. Vil ministeren ikke godt prøve at være lidt mere præcis om, hvad juristernes rolle er?

Er det, juristerne skal tage sig af, at sikre, at ministeren kan foretage den investering, det er at tilplante, uden at komme i strid med finansloven, Folketing og sådan noget, eller at ministeren skal over Finansudvalget med det? Er det det, der er deres opgave? Eller er det de juridiske bindinger i den aftale, som ministeren kalder en principaftale? Jeg kan ikke finde ud af, hvad forskellen på en principaftale og en aftale er.

Altså vil ministeren ikke godt prøve at forklare sig? Det er jo ret vigtigt for, hvad der kan lade sig gøre, og hvad der ikke kan lade sig gøre i den her sag.